

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 18. februar 2010 truffet vedtak i

Sak nr: 80/09 (arkivnr: 200900778-8)

Saken gjelder: Klage fra A på førstelagmann B ved X lagmannsrett

Utvalgsmedlemmer: Kari Mjølhus (personlig varamedlem for leder)
Randi Grøndalen
Frode Sulland
Halvor Kjølstad
Wenche Frogn Sellæg

Kari Mjølhus deltok som varamedlem for Eva Nygaard Ottesen, som var fratrudd som inhabil i saken.

Offentlighet: Vedtaket er offentlig, jf. offentleglova § 3.

Vedtak: Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor førstelagmann B.

Innledning:

Ved brev av 27. oktober 2009 har A inngitt klage på førstelagmann B ved X lagmannsrett. Klagen gjelder førstelagmannens manglende besvarelser på hennes brev og purringer, samt retur av disse brevene. Klagen er forelagt førstelagmann B som ved brev av 14. desember 2009 har avgitt uttalelse.

Saksfremstilling:

Klager – A – har vist til følgende:

”Vi betalte rettsgebyr i 2008, men saken er fremdeles ikke behandlet. Førstelagmann B avviser å besvare og sender tilbake våre purringer. Dokumentene er både stemplet mottatt i domstolen, påført saksnummer og dok.nr., men allikevel blir originaldokumentene sendt tilbake av førstelagmannen. I det tilfellet at førstelagmannen og/eller X lagmannsrett skulle ha vært inhabil i denne saken burde originaldokumentene vært sendt til annen domstol av samme orden og ikke tilbake til oss. Vi føler oss utsatt for utilbørlig opptreden av førstelagmannen. Vi ber Tilsynsutvalget for dommere om uttalelse i saken, samt til å overføre saken til annen domstol av samme orden.”

Innklagede – førstelagmann B – har vist til følgende:

”A har i de senere år gjort et betydelig antall henvendelser hit i anledning av forskjellige saker hun er engasjert i. Hun adresserer konsekvent sine henvendelser til meg personlig og ikke domstolen. Jeg har ved en rekke anledninger gjort henne oppmerksom på at dette ikke er akseptabelt og at henvendelsene skal skje til domstolen. Dette er nødvendig for å få henvendelsen journalført og om nødvendig tatt under behandling ved ankomst. Som eksempler vedlegger jeg mine brev av 22. april 2009, 29. september 2009, 12. oktober 2009 og 25. november 2009. Som det fremgår av henvisningene i disse brevene, er det også atskillige eldre brev med samme innhold. Disse befinner seg imidlertid i saksdokumenter som er returnert vedkommende tingretter, og jeg har ikke ansett det nødvendig å innhente disse.

Hun unnlater konsekvent å innrette seg etter mine henstillinger, som skulle være tydelige nok. Jeg har derfor ikke sett noe alternativ til å returnere nye forsendelser uten å ta dem under behandling, i håp om at dette skal få henne til å forstå hvorledes henvendelser til lagmannsretten skal adresseres. Det er for hvert enkelt tilfelle kontrollert at det ikke foreligger noen risiko for rettstap på grunn av fristoversittelse”.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstolloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Utvalget legger til grunn at klager har klagerett. Det vises til domstolloven § 237 første ledd nr 1. Det følger av denne bestemmelsen at den ”som mener at en dommer har overtrådt bestemmelsene i § 236 og som selv har vært direkte berørt av dette” har rett til å klage dommeren inn for Tilsynsutvalget.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptre i strid med god dommerskikk, jf. domstolloven § 236 første ledd.

Klagen gjelder førstelagmannens manglende besvarelse og tilbakesending av klagers innsendte dokumenter.

Tilsynsutvalget finner at saken ligger innenfor utvalgets myndighet.

Det finnes ikke bestemmelser som direkte regulerer spørsmålet om dommeres adgang til å avvise og returnere korrespondanse.

Tilsynsutvalget bemerker at det anses som god saksbehandlingsskikk å besvare henvendelser stilt til domstolen, og å gi parter og publikum veiledning slik at de kan settes i stand til å ivareta sine interesser. For saker som behandles etter tvistelovens bestemmelser, er rettens veiledningsplikt nedfelt i tvisteloven § 11-5. Etter bestemmelsens første ledd skal retten:

”gi partene slik veiledning om regler og rutiner for saksbehandlingen og andre formelle forhold som er nødvendig for at de kan ivareta sine interesser i saken. Retten skal søke å forebygge feil og skal gi den veiledning som er nødvendig for at feil kan rettes opp”.

Etter bestemmelsens sjette ledd skal retten under sakens gang ta særlig hensyn til det behov parter uten prosessfullmektig har for veiledning.

Korrekt adressat ved innsendelse av brev og prosesskrift i anledning en konkret sak er domstolen som sådan, og ikke den behandlende dommer eller domstolleder. Etter praksis i domstolene skal korrespondanse som feilaktig er adressert direkte til dommer/ domstolleder, videresendes av den dommer som mottar korrespondansen, til domstolens postmottak for innstempling og registrering. Post som er adressert personlig vil i utgangspunktet ikke bli åpnet i postmottaket, og avsender risikerer med dette at posten ikke blir registrert og journalført til riktig tidspunkt.

Førstelagmann B har i dette tilfellet uttrykkelig og gjentatte ganger gjort klager oppmerksom på at hennes henvendelser er feiladressert, og deretter lagt dokumentene til journalføring. Førstelagmannen har også i stor grad besvart de henvendelser som har kommet fra klager. I brev av 25. november 2009 uttaler førstelagmannen følgende:

”Jeg minner nok en gang om at henvendelser til lagmannsretten skal skje til domstolen og ikke til meg personlig. Dette har jeg meddelt gjentatte ganger. Fremtidige henvendelser som er adressert på denne måten vil heretter bli returnert, uansett om det dreier seg om verserende saker eller nye saker”.

Førstelagmannen har opplyst at det for hvert enkelt tilfelle av retur er kontrollert at det ikke foreligger noen risiko for rettstap på grunn av fristoversittelse.

Klager synes etter Tilsynsutvalgets oppfatning ikke å ha vært villig til å etterkomme førstelagmannens henstilling om å adressere sine henvendelser korrekt og herunder forholde seg til de saksbehandlingsrutiner som gjelder ved domstolen.

Tilsynsutvalget finner på denne bakgrunn at det ikke er noe å bemerke til førstelagmannens handlemåte, og at han har oppfylt sin veiledningsplikt.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor førstelagmann B.

Til klagers anmodning om at Tilsynsutvalget skal overføre saken til annen domstol av samme orden, bemerkes at Tilsynsutvalget ikke har myndighet til å gripe inn i enkeltsaker, herunder beslutte at saker skal overføres til annen domstol. Denne beslutningen tilligger X lagmannsrett, jf domstoloven § 38.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor førstelagmann B.